

tilsyn, men disse tre forhold vil jeg gerne have belyst.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, og så er taletiden udløbet til den gode side. Ministeren.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Hr. Kolstrup har ret i, at man skal veje sine ord med omhu, og når man derfor bruger ordet optimisme, så skal man gøre det tydeligt, hvad det er, man mener med ordet optimisme. Det, jeg mener med det, er ikke, at problemet er blevet mindre; dér tror jeg, hr. Kolstrups beskrivelse er rigtig. Om man uden videre kan sætte lighedstegn mellem antallet af stoffer og kemikalierykket, kan man have sine tvivl om, men der er ingen tvivl om, at det her problem ikke er blevet mindre, og behovet for at gøre noget er derfor også vokset.

Når jeg imidlertid godt mener, man kan bruge udtrykket optimisme, så er det, fordi vi her i landet har en betydelig større forståelse for, at der skal gøres noget, vi har faktisk gjort noget, og vi vil gøre noget.

Men hvad der er mere vigtigt er, at diskussionen bare i løbet af de sidste 2 år i det europæiske samarbejde er fuldstændig vendt. Der er langt større konsensus mellem landene om, at der skal gøres mere, at man i forbindelse med revurdering af de eksisterende stoffer skal fremskynde arbejdet, skal styrke det, at man i forbindelse med den produktorienterede miljøpolitik skal gøre en væsentlig større indsats, grønne regnskaber, miljøstyring, alternativer, offentlige indkøb osv., og at man i det hele taget med selve lovgivningen i EU skal styrke indsatsen.

Og endelig er der altså sket, jeg vil ikke sige et gennembrud, for det er der langt fra, men der er sket noget i det globale samarbejde på det her felt. Vi har fået vedtaget en PIC-konvention, i disse timer forhandles der i Bonn om en POP-konvention, EU-landene er drivende i meget af det arbejde, der sker, og det er mit indtryk, at det bevæger sig i den rigtige retning, men om det kommer til at gå hurtigt nok og stærkt nok, det kan man have sine tvivl om.

Men jeg er altså lidt mere optimistisk i dag med hensyn til den politiske indsats, end jeg var for bare et par år siden. Det er det, der lå i udtrykket optimisme, for jeg er desværre enig med hr. Kolstrup i, at man ikke bare kan sige, at problemet er blevet mindre; det er vokset.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg synes selvfølgelig, det er vigtigt, at man har en fælles erkendelse af, at problemet ikke er blevet mindre, men at det vokser, og det er jo altid noget, at man har dette fælles udgangspunkt.

Tilbage står mit spørgsmål om mærkningsreglerne, som ministeren ikke kommenterede. Grunden til, at jeg bliver nødt til at repetere det, er jo netop, at ministeren sidste gang sagde, at man ville etablere nogle mærkningsregler, som i det mindste havde den samme funktion som nogle af de forslag, vi er fremkommet med her. Derfor synes jeg, at ministeren fortsat skal have mulighed for at kommentere det forhold. Hvad er det for mærkningsregler, som ifølge ministerens opfattelse skulle dække det, vi foreslår her?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg vil egentlig foreslå, at vi giver os lidt bedre tid til at behandle dette spørgsmål i forbindelse med den beretning, jeg håber, vi kan afgive i udvalget omkring opfølgningen af kemikalie-strategien, at vi giver os lidt bedre tid til at diskutere det her igennem, for det er ikke et helt nemt farvand at sejle i. Derfor skal vi være meget omhyggelige med formuleringerne, og det vil jeg meget gerne bestræbe mig på at være, også gerne sammen med hr. Kolstrup.

Lis Greibe (S):

L 216 er næsten identisk med L 179, som vi behandlede for ca. 1 år siden. Hvis man blot læser Enhedslistens begrundelse for fornyet fremlægelse, så kunne man måske fejlagtigt henfalde til taknemmelighed over, at her er sandelig et parti, som bider sig fast og sørger for, at regeringen lever op til sin forpligtelse over for Folketinget.

Men nu har vi jo netop hørt miljøministerens indlæg, og hermed kunne vi vel egentlig stoppe. Vi har hørt, at regeringen, ej heller hvad angår indsats i forhold til kemikaliepolitikken, ligger på den lade side, og at der er gode, saglige grunde til, at regeringen ikke umiddelbart kan bruge Enhedslistens forslag.

Den 7. april 1999 havde vi i Folketinget en forespørgselsdebat om regeringens dengang netop fremsatte kemikaliestrategi og i maj måned en høring om samme emne. Og Enhedslisten skynder sig nu at udvise en utålmodighed, der overordnet har til hensigt at profilere En-